

Hollós József dr., ügyvezető igazgató Vékes Imre. *Igazgatósági tagok:* Boros József dr., Erdélyi Jenő dr., Holtzer Dániel, Piek Jenő, ügyész: Malina Lajos dr.

Az igazgatóság Szeged közönségét meghívja a partfürdő ünnepélyes megnyitására, amelynek napját és programját plakátokon közlik.

Revízió alatt a Ház szabályai.

— A külföld a parlamenti merényletről. —

(*Saját tudósítónktól.*) A munkapárt körében lelkes hangulatot váltott ki a király sürgönye, aki a legközvetlenebb személyes formában, meleg szavakban üdvözlí Tiszát „belső titkos tanácsosomnak” nevezve azt és örömeinek adva kifejezést a fölött, hogy az ellene intézett merénylet nem sikerült. Tagadhatatlan, hogy a politikai helyzetet a király szavai oly módon világítják meg, mely a legmélyebb benyomást teszi valamennyi pártra.

Az összes bécsi lapok ma egyhangulag és egyértelműleg a legnagyobb megbotránkozás hangján írják Kovács Gyula merényletéről és magasztalják Tiszának egyéni, mint politikai nagy kvalitásait. Örömlüknek adnak kifejezést, hogy az ellene intézett merénylet meghiúsult. A *Neue Freie Presse* szerint Kovács tette nem politikai gyilkosság, hanem nagyzási hóbortból elkövetett büntetés. A *Fremdenblatt* szerint ez a tett mutatja, mennyire sülyedt egy népképviselő, amelyben az obstrukció otthonossá vált. A *Neue Wiener Tagblatt* szerint kiderült, hogy a zsarnokok az obstrukció soraiban ülnek. A *Reichspost* kiemeli Tisza erős egyéniségét, amellyel a jövőben Ausztriában is számolni kell.

A külföldön pedig, ahol a civilizáció eszméi még nincsenek annyira elvadulva, mint, sajnos, minálunk, a legelőkelőbb lapok a legmélyebb elismerés hangján nyilatkoznak arról a páratlan erélyességről, céltudatosságról, amellyel Tisza a magyar parlamentben a rendet helyre állította. Így is ír többek között a *Vossische Zeitung*. A *Kreuz Zeitung* szerint Tisza István kész volt magát feláldozni, hogy a jó ügyet győzelemre vigye. Azután a *Taegliche Rundschau*, amely szerint a parlamenti rend helyreállítása egyetlen egy férfi érdeme, az erős akaratú Tisza grófé, akinek egész Ausztria-Magyarország, élén az agg Ferenc József királlyal, meg fogja köszönni, hogy a véderőjavaslatokat megszavaztatta. A *Berliner Zeit am Mittag* meg a *Frankfurter Zeitung* a nap hősnéneke nevezi Tiszát. A *Hamburger Nachrichten* szerint Tisza fellépése helyreállította az összhangot Magyarország és a korona között. A *Leipziger Neueste Nachrichten* viszont azt mondja, hogy egyetlen egy ember energiája, Tiszáé, aki az ördögtől sem fél, még mindig csodákat művel. A *Magdeburgische Zeitung* végül azt mond-

ja, hogy Tisza kétségtelenül a magyar állam és a parlamentarizmus érdekében cselekedett, midőn az obstrukciónak véget vetett.

A nemzeti munkapártnak az obstrukció leküzdésére irányuló akciója a házszabályok küszöbön álló revíziójával véget ért. A házszabályrevíziós indítványt ma indokolta meg annak előterjesztője, Vadász Lipót, akinek a beszéde parlamenti eseményszámbe ment. Érvekben és szónoki erőben egyaránt kiváló beszédében talán a legnagyobb hatást keltette, amikor idézte Apponyi Albertnak koalíciós miniszter korábban tartott beszédét, melyben Apponyi azt hangoztatta, hogy ha a házszabályrevíziót maga a parlament meg nem csinálja, úgy egész bizonyosan új november 18-ika következik, amelynek azonban a nemzet tapsolni fog. A munkapárti képviselők ez idézet hallatára szinte egyhangulag így kiáltottak fel: „A jóslat bevált, Apponyinak igaza volt”. Kimutatta Vadász Lipót azt is, hogy valamennyi vezető koalíciós államférfi, köztük Justh Gyula is annak idején amellet kardoskodott, hogy a közös ügyek elintézése a szigorított házszabályok alól ki ne vétesse. Apponyi kijelentette, hogy ez határozott nemzeti érdek. A munkapárt most reperálni fogja ezt a mulasztást.

Jövő héten a Ház üléseit *elnapolja*, ezenközben pedig a főrendiház fogja elintézni a véderőjavaslatokat.

Ma ismételtén megcáfolták a jobboldalon azokat a híreszteléseket, mintha a többségből kilépések volnának készülöben. Hivatkoztak ezzel szemben arra a zajos tüntetésre, mellyel a párt Vadász Lipótnak a házszabályrevízió dolgában ma előterjesztett indítványát kísérte. Ez indítvány megszavazásával, — mondották — ami a jövő héten fog megtörténni, a többség és az elnökség elvégezte vállalt miszsióját az obstrukcióval szemben.

A nemzeti munkapárt *manifesztumot* intéz a nemzethez. Abban részletesen megmagyarázza és igazolja a többség magatartását. Hivatkozik a manifesztum arra, hogy a legátalkodottabb obstrukció egy évnél hosszabb idő óta megbénított Magyarországon mindent, mérhetetlen károkat okozott. Tovább tünni nem lehetett, mert nemzeti öngyilkolás lett volna. Férfiak, magyarok vagyunk, férfiasan és magyarként méltóan kellett cselekednünk, — mondja tovább a nemzethez intézett fölhívás. A hazaszeretet megcsufolása volt az, ami az obstrukcióval történt. A parlamenti harcot, az alkotmányos élet rákfenéjét: az obstrukciót ki kellett irtani.

A nemzetért akarunk dolgozni, méltóan a nemzethez. Megalkotjuk a törvényeket. Nagy a föladat, nagy a tetterő érzete is.

Hátra van a választójogi reform megalkotása. A kormány és pártja okvetetlenül és sürgősen megalkotja a választójogi reformot, demokratikusan és úgy, hogy nemzeti is legyen.

Majd lelkes sorokkal végződik a manifesztum.

Kovács Gyulát letartóztatták.

— A merénylet a szanatóriumban. —

(*Saját tudósítónktól.*) Tisza István gróf merényletjéről, Kovács Gyulát, aki a merénylet után önmaga ellen emelte a fegyverét, nehéz sebével a Herczel-féle szanatóriumban fekszik. A tegnapi nap óta javulás nem állott be Kovács állapotában, fiatal és erős szervezete azonban remélhetően felülkerekedik a veszedelmen, erre vall rá az is, hogy az éjszaka történt kihallgatása, bár két óra hosszát tartott, nem viselte meg különösképen.

A nagybeteghez senkit sem engednek be. Még a legközelebbi hozzátartozóit, a testvéreit is a szanatórium előcsarnokában tartják vissza. Itt várrasztott Kovács nővére, Gonda Henrikné és bátyja, Szunyogh Mihály volt országgyűlési képviselő. Sándor László rendőrkapitány az ápolónőknél és a hivatalos közegeken kívül senkit be nem bocsájt Kovácshoz, kivételt csupán az öreg szülőkkel hajlandó tenni, akik tegnap este megérkeztek ugyan, de mindeddig nem mentek be még fiukhoz, mert előbb az orvostól akarnak megnyugtató választ kapni, hogy látogatásuk izgalma nem fog-e megártani a betegnek? A két öreg, Strasszer Henrik inámi nagybérlő és felesége, szörnyen el vannak rémülve s egyedül az a remény nyugtatja meg őket, hogy fiuk talán felépül nehéz sebéből.

A szanatórium földszintjén, a 21. számú szobában fekszik Kovács. Az ajtó előtt két detektív: Hock Árpád és Huszka János ül.

Fővárosi tudósítónknak ma délelőtt alkalma nyílt egy pillanatra beszélni Herczel tanárral, aki két operáció között kisértett a folyosóra.

— A beteg állapota kielégítő, — felelte Herczel.

És amikor megkérdezték tőle, miféle komplikáció lehetséges, a professzor ur ezzel a lakonikus válasszal sietett odébb:

— Hja, kedves uram, itt százféle komplikáció is lehetséges.

Itt jegyezzük meg, hogy Kovács bátyját, Szunyogh Mihályt, ma délelőtt hallgatta ki a rendőrség.

Tegnap délután négy órától félhatig tartott Kovács Gyula kihallgatása. A kérdésekre nyugodtan, bár halk hangon, de érthetően válaszolt, az emlékezőtehetsége sem hagyta cserben, csupán a legvégzetesebb pillanatoknak nem tudja magyarázatát adni. A vizsgálóbíró jegyzőkönyvbe foglalta a vallomást, amely nagy vonásokban így hangzik:

— Az erőszak, amely napról-napra rendőrökkel dobatta ki az ellenzéki képviselőket, elkésztette. Ugy érezte tehetetlenségében, hogy nem tudja túlélni a történeteket. Buldog revolverét, amelyet még évekkel ezelőtt vásárolt, megtöltötte és magához vette, azzal az elhatározással, hogy ha megszegyenítő törvénytelenység történik vele, öngyilkos lesz. Reggel fölment a karzatra s tanúja volt annak, amikor rendőrök karhatalommal távolították el az ellenzéki képviselőket. A látványra fölizgult a végletekig. A következő pillanatban lerohant a karzatról, az újságírók karzatán keresztül az ülésterembe és ott öngyilkos lett. Azt, hogy hogyan lőtt Tiszára, nem tudja.

A jegyzőkönyv megszerkesztése után a vizsgálóbíró aláíratta Kovács Gyulával és a két ápolónővel, mint tanukkal. Az ápolónők kemény papírtartót vittek be a betegszobába, azon tartották eléje a jegyzőkönyvet. Az ápolónők fejét kissé fölemelték, az egyik a